

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius, Museum Tusulanum, 1986, s. 97. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639966996640.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

Dette skeedte i Foraaret 1761 og strax efter at Vi om Sommeren var kommen paa Landet Blev jeg angreben af den græsseligste *Hypocondrie*. Jeg tog til Byen igien, for at være hos *Wolert* men alt hvad jeg Brugte var forgieves; jeg mistede i Sex Dage meere end 16 *Caffee* Kopper Blod, uden at min Angst tog af, og endskiønt jeg var saa mat at jeg neppe kunde vinde over et Stue Gulv, saa slog mit Hierte dog saaledes, at man kunde see dets Bevægelser paa mine Klæder naar man stod tree til flire Alen fra mig. *Wolert* anordnede mig altsaa Staal Curen, som jeg brugte i Syv Uger, men i al den Tiid forbød han mig paa det strængeste at sye eller Læse. Jeg maatte gaae to Tiimer hver Formiddag og to Tiimer imod Aften undtagen den Dag jeg kørte til Byen for at tale med ham, da de flire Miiles Kiørsel var *Motion* nok, den øvrige Tiid af Dagen skulde jeg enten spille Bolt, Kegler, Kort eller deslige, dog da han saae at jeg sad meget Lige og skrev, saa fik jeg ogsaa Lov dertil, men paa Vilkaar, at jeg ikke maatte vælge nogen rørende *Materie*. Da *Bornemanns* Forretninger ikke tillod ham at kom<m>e saa langt fra Byen, saa var det meget mueligt, at i den lange Tiid, som vi ikke saaes og taledes ved, Skrive Lysten var forgaaet mig, men saa maatte Sygdom gjøre mig dette Arbeyde til en Nødvendighed hvorved *Destouches L'Homme Singulier* fik en Dansk Kiol, og da 98 jeg alt fandt meere og meere Behag i dette Arbeyde, saa oversatte jeg Vinteren derpaa hans *Poete Campagnard*, og gav Begge Stykkerne til det Danske *Theatre*.